

گزارش روز اول ساخت ابرخشت

مدتی پیش در جمعی از دوستان هم دوره ای بحثی مطرح شد که در وله اول قدری دور از ذهن بنظر میرسید. ماجرا، ساختن یک سازه با روش ابر^۱ خشت بود. روشی که حاصل سالها تحقیق و پژوهش میدانی پروفسور نادر خلیلی به حساب میاد.

این پیشنهاد ابتدا توسط کاوه مطرح شد و کم کم گسترش پیدا کرد و افراد بیشتری از هم دوره ایها در جریان قرار گرفتن. در طول این مسیر، افرادی که پیگیر این پروژه بودن و تمایل نشون میدادن برای همکاریهای آتی، خود بخود دعوت شدن تا به جلسه های گروهی ای که برای تصمیم گیری در این مورد تشکیل میشد بیان و همیاریشون با اکیپ رو حفظ کنند.

از بین این بچه ها سر کار خانم بهاره امانلو و آقایون علی حیدری، محمدرضا نقی زاده، پدرام رایان پور، محمد Mehdi کاوه، صائب کفایتی، علیرضا هوشمندی و فردین طهماسبی برای به انجام رسوندن این پروژه پیش قدم شدند.

در این بین طرح درنظر گرفته شده برای اجرا، با فراز و نشیبهای مختلفی همراه بود تا بالاخره بنا شد که از تکنولوژی ابرخشت، نه برای ساخت یک اتاق بطور کامل، بلکه برای ساختن نوعی اثر اینستالیشن با فرمی شبیه اتاق طراحی و ساخته بشه که طبیعتا از یک اتاق ناقصره. مقصود از اینکار این بود که فرم بوجود آومده فعلی، توسط دانشجویان سالهای آتی با همین تکنولوژی یا تکنولوژیهای مشابه تکمیل بشه.

^۱ جهت اطلاعات بیشتر میتوانیم از منابع موجود استفاده کنید. عنوان مثال کتاب تنها دویدن از آقای خلیلی در همین مورد نوشته شده

ضمیما کتابی ۳۰۰ صفحه ای با همین موضوع در دست ترجمه دارم که به محض آماده سازی تا پایان تابستان جاری در اختیار عموم علاقمندان قرار خواهد گرفت.

بلافاصله بعد از تمویم شدن امتحانات خرداد، مراحل خرید مصالح و بروکراسی اداری در کنار انجام تحقیقات نسبتاً گسترده در مورد موضوع؛ با همت افراد نامبرده به اتمام رسید و از شنبه (۲۵ خرداد) کارهای اجرایی آغاز شد.

در روز اول، گروه مذکور ابتدا خاک زمین سایت رو آنالیز کردند و با توجه به درشت دانه و شنی بودن خاک، قرار شد خاکهای برداشت شده از زمین ابتدا سرنده شده، تا به خاکهای ریزدانه و سبکتر تبدیل بشن.

بعد از گذشت زمان و صرف انرژی بسیار زیاد از صبح امروز تا ظهر، با وجود مشکلات اجرایی پیش رو (مثل نبود آب برای نرم کردن خاک، سفتی بیش از حد و غیر قابل تصور خاک، تابش سوزان آفتاب و دمای بیش از ۳۵ درجه ی ظهر خرداد) تیم اجرایی با پشتکار خوب خودش به پیشرفت نسبتاً قابل توجهی رسید و توانست محیط پیرامون دایره ای به قطر ۴ متر رو به عمقی درحدود نیم متر کنده، و خاک بدست او مده رو سرند کنه.

بعداز سرند کردن خاک نهایتاً دوتا از گونی ها رو با گل کردن همین خاک سرند شده پر کردیم. دست آخر این گونیها در گودالهای کنده شده جایگیر شدن و با ضربات محکم و فشارهای فراوون در برابر نور آفتاب سفت شدن.

به این ترتیب، تا پایان امروز، بخشی از پی این بنا ساخته شده.

اعضای تیم مشغول آنالیز خاک سفت شده، پس از مرحله کوبیدن

دوختن انتهای کیسه

تصویر پایان کار روز اول